

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

VII Всеукраїнської
науково-практичної конференції
студентів та молодих вчених
(19-21 листопада 2024 року)

Міністерство освіти і науки України
Державний заклад
«Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
кафедра філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності
Південно-Українське відділення Соціологічної асоціації України
м. Одеса

Південноукраїнські наукові студії

ЗБІРНИК МАТЕРІАЛІВ

**VII Всеукраїнської науково-практичної конференції студентів та молодих
вчених**

(19-21 листопада 2024 року)

УДК: 1+316 (062.552)

Рецензенти:

Володимир ЖАРКИХ, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, історії та політології, НУ «Одеська політехніка»;

Оксана ІВАНОВА, кандидат філософських наук, доцент, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін, Міжнародний гуманітарний університет.

Рекомендовано Вченою радою Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»

Протокол № 7 від 26.12.2024 р.

Редакційна колегія:

Відповідальний редактор – Оксана ПЕТІНОВА, доктор філософських наук, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», м. Одеса, Україна

Члени редколегії:

Євген БОРІНШТЕЙН, доктор філософських наук, професор, завідувач кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), Україна

Зоя АТАМАНЮК, доктор філософських наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», (м. Одеса), Україна

Олена ЛІСЕЄНКО, доктор соціологічних наук, професор, професор кафедри філософії, соціології та менеджменту соціокультурної діяльності Державного закладу «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського» (м. Одеса), голова Південноукраїнського відділення САУ, Україна

Південноукраїнські наукові студії: Збірник матеріалів Всеукр. наук.-практ. конф. студентів та молодих вчених (м. Одеса, 19-21 листопада 2024 року) / за ред. д. філос. н., проф. Петінової О. Б. – 213 с.

Матеріали конференції представлені в авторській редакції мовою оригіналу

Лія ЧЕБАНУ	ЗЛО ЯК БРАК ДОБРА (НА ПРИКЛАДІ ФРАГМЕНТІВ З ТВОРУ «СПОВІДЬ» АВРЕЛІЯ АВГУСТИНА).....	176
Марія РАЙКОГЛОВА	МУДРІСТЬ ТА ЇЇ «ВОРОГИ» (НА ПРИКЛАДІ ФРАГМЕНТІВ З «ПОХВАЛИ ГЛУПОСТІ» Е.РОТТЕРДАМСЬКОГО).....	180
Микола НАЧЕВ	ТЕОРЕТИЧНІ ОСНОВИ МЕТАМОДЕРНУ: ФІЛОСОФСЬКІ КОНЦЕПЦІЇ.....	183
Андрій КОВАЛЕНКО	МЕТОДИЧНІ АСПЕКТИ ВИВЧЕННЯ ІНОЗЕМНИХ МОВ НА ПРИКЛАДІ КИТАЙСЬКОЇ МОВИ В КОНТЕКСТІ РІЗНИХ ВІКОВИХ ГРУП: ЛЕКСИЧНИЙ І КУЛЬТУРОЛОГІЧНИЙ АСПЕКТИ.....	185
Юлія МЕЛЬНИК	ДОЛЕНОСНА РОЛЬ ПЕРШОГО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ В СТАНОВЛЕННІ УКРАЇНИ ЯК НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ.....	187
Ярослав УСТИМЕНКО	ТРАНСФОРМАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ВІД ТОТАЛІТАРИЗМУ ДО ДЕМОКРАТІЇ.....	189
Тетяна ПЕДЕНКО	МІЖНАРОДНІ СТАНДАРТИ ЯКОСТІ ОСВІТИ: АДАПТАЦІЯ В НАЦІОНАЛЬНІЙ СИСТЕМІ УКРАЇНИ.....	192
Марія ГЕЛЯКА	ПОЗИТИВНІ ТА НЕГАТИВНІ СТОРОНИ ДЕВІАНТНОЇ ПОВЕДІНКИ.....	196
Ростислав КАНДИБА	ПОГЛЯДИ НА ВИХОВАННЯ ОБДАРОВАНИХ ДІТЕЙ ПРОВІДНИХ ДІЯЧІВ ЕПОХИ ВІДРОДЖЕННЯ.....	199
Ігор КОСАКІВСЬКИЙ	ЦНОТИ У РОЗУМІННІ АРИСТОТЕЛЯ (НА ОСНОВІ УРИВКІВ З «НІКОМАХОВОЇ ЕТИКИ»)...	203
Таїсія АКІМОВА	ВІЛЬНА ЛЮДИНА У РОЗУМІННІ ГРИГОРІЯ СКОВОРОДИ.....	206
Евеліна БЕЖЕНАР	КОНЦЕПЦІЯ ПЛАТОНІЧНОГО КОХАННЯ (НА ПРИКЛАДІ ФРАГМЕНТІВ «БАНКЕТУ» ПЛАТОНА).....	211

китайських мовознавців, вона робить висновок, що під час вивчення нових слів, а особливо їхніх ієрогліфів, слід групувати їх за певними асоціаціями [2, с. 148]. Цей спосіб показав свою ефективність серед студентів, а тому може бути адаптованим і для школярів.

Смовженко Л.Г. звертає увагу на необхідність вивчення східних мов задля зміцнення стосунків України із країнами Сходу. Науковиця наголошує на тому, що «...концепція викладання іноземних мов, взагалі, та східних мов, зокрема, розглядається як відображення процесу оволодіння іншомовною культурою, засвоєння світових духовних цінностей» [3, с. 116], таким чином вказуючи на потребу запровадження культурного аспекту під час викладання китайської мови.

Адаптація існуючих методів викладання іноземних мов до викладання китайської із впровадженням лексичного і культурологічного аспектів навчання є пріоритетним завданням для стрімкого розвитку китайської мови серед молодших вікових груп. В подальшому вирішення цієї проблеми може призвести до розробки україномовного підручника, що відповідав би стандартам НУШ і давав змогу вчителям використовувати комунікативний метод викладання.

Список використаних джерел

1. Ситник І.В. «Зміст лексичної компетентності китайської мови на початковому етапі навчання.», вересень 2019.
URL:
https://www.researchgate.net/publication/344466059_UDK_811581_ZMIST_LEKSICNOI_KOMPETENTNOSTI_KITAJSKOI_MOVI_NA_POCHATKOVOMU_ETAPI_NAVCANNA_THE_CONTENT_OF_THE_CHINESE_LANGUAGE_LEXICAL_COMPETENCE_ON_THE_FIRST_LEVEL_OF_STUDYING
2. Ситник І.В. «Сучасні основні методики формування лексичної компетентності на початковому етапі вивчення китайської мови» // «Питання сходознавства в Україні», тези доповідей IV Всеукраїнської науково-методичної конференції з міжнародною участю, 26 березня 2020.
3. Смовженко Л.Г. «Відбір та організація змісту курсу «Методика викладання східних мов у вищій школі» (культурологічний аспект)» // «Вісник ХНУ №1125», 2014.

Юлія МЕЛЬНИК,

кандидат політичних наук, доцент кафедри мистецтвознавства та загальногуманітарних дисциплін,

Міжнародний гуманітарний університет, м. Одеса, Україна

ДОЛЕНОСНА РОЛЬ ПЕРШОГО ВСЕУКРАЇНСЬКОГО РЕФЕРЕНДУМУ В СТАНОВЛЕННІ УКРАЇНИ ЯК НЕЗАЛЕЖНОЇ ДЕРЖАВИ

1 грудня 2024 року виповнилося 33 роки з дня проведення Всеукраїнського референдуму на підтримку Акту проголошення незалежності України.

Цей день можна сміливо назвати «Днем народовладдя» або «Днем здобуття незалежності України», оскільки 1 грудня 1991 року 90,32 % від виборців, які взяли участь у голосуванні, підтримали Акт проголошення незалежності України від 24 серпня 1991 року.

За суверенну Україну висловились в усіх її регіонах. Так за підсумками референдуму найбільший відсоток підтримки незалежності України був у:

- Тернопільській області - 98,67 %;
- Івано-Франківській області - 98,43 %
- Львівській області - 97,46 %.

У Києві незалежність України підтримали 92,88 % громадян.

Щодо східних областей, то відсоток підтримки був дещо нижчий у:

- Сумській - 92,61 %,
- Харківській - 86,33 %,
- Донецькій - 83,9 %,
- Луганській - 83,36 %.

Найменша кількість громадян підтримали незалежність України у Кримській АРСР та м. Севастополі (54,19 % та 57,07 % відповідно).

Внаслідок цього голосування незалежність нашої держави стала вже доконаним і незворотним фактом, а починаючи з 2 грудня 1991 року Україну почали визнавати інші держави як повноправного суб'єкта міжнародних відносин (першими це зробили Польща, Канада та Угорщина) [2]. 4 грудня до них доєдналися Литва і Латвія.

Всього протягом грудня 1991 року незалежність України визнали 68 держав, а загалом упродовж першого року незалежності її визнали 140 держав.

Своїм вибором 1 грудня 1991 року український народ підтвердив відданість ідеалам демократії, свободи, побудови власної держави. Результати Всеукраїнського референдуму засвідчили, що комуністична доба закінчилася, і не було вже такої сили, яка могла б повернути колесо історії назад [3].

Молода держава стала будувати відносини з іншими державами на основі взаємної поваги суверенітету, незалежності і територіальної цілісності, невтручання в їхні внутрішні справи, розвитку всебічних політичних, економічних і культурних зв'язків.

Перший Всеукраїнський референдум відіграв доленосу роль у становленні України як незалежної держави.

А 1 грудня 1991 року назавжди залишиться важливою датою в історії українського народу, бо саме тоді вільним волевиявленням громадян було підтверджено Акт проголошення незалежності України, прийнятий Верховною Радою. Наш народ використав свій історичний шанс мирним демократичним шляхом реалізувати ідею відродження перерваної національної державності. Всеукраїнський референдум поклав початок розбудови суверенної України. Як наслідок республіканського референдуму, у наступні роки становлення суверенної України було продовжено [1].

Ми погоджуємось з думкою фахівців, що незалежність і державність народжувались і зріли у глибинах нашого історичного минулого, і ми маємо зробити все від нас залежне, аби зберегти їх!

Список використаних джерел:

1. Епохальна подія, що змінила історичну долю українського народу <http://knt.sm.gov.ua/index.php/ru/potochna-diyalnist/kolegia/8-novini/5227-epokhalna-podiya-shcho-zminila-istorichnu-dolyu-ukrajinskogo-narodu>.
2. Марусяк О. Всеукраїнський референдум: історія <https://pravo.org.ua/blogs/yak-zminyuvavlosya-regulyuvannya-vseukrayinskogo-referendumu>.
3. Філіпенко Д. Роль референдуму 1 грудня 1991 року в становленні політичної системи України / Історико-політичні проблеми сучасного світу: Збірник наукових статей. – Чернівці: Чернівецький національний університет, 2019. – Т. 40. – С. 184-195.

Ярослав УСТИМЕНКО,

здобувач третього(освітнього-наукового) рівня вищої освіти, 1-го року навчання, спеціальність 072 «Фінанси, банківська справа, страхування та фондовий ринок»,

Національний Університет “Чернігівська Політехніка”, м. Чернігів, Україна

Науковий керівник: Наталія ШАКУН,

кандидатка філософських наук, доцентка,

*Національний Університет “Чернігівська Політехніка”,
м. Чернігів, Україна*

ТРАНСФОРМАЦІЯ УКРАЇНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА: ВІД ТОТАЛІТАРИЗМУ ДО ДЕМОКРАТІЇ

Повномасштабне російське вторгнення 24 лютого 2022 року ознаменувало новий етап зіткнення тоталітаризму та демократії. Україна, яка відчувала російсько агресію протягом багатьох століть, постала перед потребою захисту демократичних цінностей в умовах небачених досі екзистенціальних загроз та викликів.

Тема суспільних трансформацій здавна привертала увагу західноєвропейських та вітчизняних мислителів. В Україні вона актуалізувалася в різні періоди історії, коли відбувались національно-визвольні змагання, загострювалась потреба обґрунтування права українського народу на самовизначення та державотворення. В сучасних умовах актуальність окресленої теми зумовлена як сучасними практичними викликами – суспільно-політичними обставинами буття українського народу, так і потребою світоглядно-методологічного осмислення характеру та стратегій трансформації українського суспільства.

Варто підкреслити, що українці завжди прагнули до народовладдя, свідченням чого є наявність ще за давньоруських часів такої форми громадської